

rene emissionskvoter? Har regeringen tænkt sig at købe rene emissionskvoter – det synes jeg er vigtigt at få et svar på – ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren siger nu, at hvis det er sådan, at Danmark ikke køber den varme luft i Rusland, er der bare nogle andre, der køber den.

Men det, jeg spurgte, om ministeren ville forholde sig til, var rent faktisk: Hvis vi i Danmark køber varm luft og lader vores eget energiforbrug stige, så sker der heller ingen reduktion i Rusland, det gør der heller ikke, selv om der er nogle andre, der køber den varme luft. Det eneste resultat er, at det samlede energiforbrug stiger og ikke falder, selv om ministeren sagde, at der var aftalt en 5-pct.s-reduktion. Men den kommer jo ikke, for hvis Danmark ikke foretager nogen reduktion, og Rusland heller ikke foretager nogen reduktion, og der så kommer et tredje land og køber den russiske varme luft, hvis Danmark ikke gør det, så er der ingen, der foretager en reduktion.

Det er da det, der er kendsgerningen, og derfor er ministeren nu i færd med at smadre Kyotoaftalen nøjagtig på samme måde, som USA er det. Det vil sige, at Kyotoaftalen nu ligger i ruiner, for de 5 pct., der var aftalt, bliver til 0 pct., det må ministeren da kunne se; ja, de bliver til minus, altså de bliver til energivækst, hvor det skulle have været et fald.

Men nu håber jeg, ministeren vil forholde sig seriøst til det, for det er jo selve grundproblemet i denne her debat, at man overhovedet ikke tager ånden i Kyotoaftalen alvorligt, at den målsætning, der var om et fald i energiforbruget, er blevet til en vækst i energiforbruget overalt, i Rusland, i Danmark, i USA og alle mulige andre steder. Man kan lige så godt rive det papir i stykker, for med ministerens politik og med George Bushs politik er det ikke det papir værd, det er skrevet på.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Hr. Svend Auken bad mig om, at jeg ville acceptere, at nu taler vi om varm luft. Ja, men jeg vil kun sige, at det bliver en diskussion, som oppositionen får lov til at have helt for sig selv. Det største ønske, jeg vil sende ud i dag, er: Gid den danske befolkning heller ikke vil bide på det

Det har intet på sig, det er noget, som nogle danske politikere selv har fundet på, fordi de sy-

nes, det er vigtigt, at de på den måde bedre kan bringe det lidt i miskredit. Så det vil jeg bare sige, det håber jeg virkelig ikke.

Til fru Anne Grete Holmsgaard: Man kan sagtens forestille sig, at den danske stat vil købe kvoter. Det er faktisk det, jeg har sagt her.

Til hr. Keld Albrechtsen: Hvis man skal forstå det, hr. Keld Albrechtsen siger, skal man forestille sig, at der spilles en fodboldkamp, hvor hr. Keld Albrechtsen er på det ene hold, og det eneste, hr. Keld Albrechtsen ikke kan acceptere, er, at hr. Keld Albrechtsen ikke lige kan afbryde kampen og så lave spillereglerne om og så fortsætte, fordi det passer ham bedre. Det er det, han gør lige nu.

Det er da mageløst, at jeg skal høre på, at hr. Keld Albrechtsen står her fra talerstolen og siger, at når vi kommer til slutningen af dagen, vil man ikke have opnået den reduktion, som man aftalte fra 1990. Jo, det vil man.

Sagen er den, at hr. Keld Albrechtsen går ud fra et tal i dag. Læg mærke til det lille trick, hr. Keld Albrechtsen laver i sin tale, det er sådan set meget snedigt, og han skal vel roses for det på et eller andet tidspunkt, bare ikke i dag. Han laver det lille trick, at han siger: Nu skal vi forestille os, at denne her aftale nok gælder med udgangspunkt i 1990, men vi tager vores udgangspunkt i, hvordan det ser ud i 2003.

Jeg vil ikke bruge det helt præcise udtryk om sådan noget; jeg kunne føle mig fristet, men jeg synes ikke, det er rimeligt, når vi står i Folketingssalen. Men det holder ikke. Det, der er sandheden – og det er jeg sikker på at den tidligere miljø- og energiminister kan bekræfte, for ellers har man jo lavet en forkert aftale i Kyoto – er, at når man tager udgangspunkt i 1990, og man sørger for at overholde alle de regler, der er blevet aftalt, bl.a. også det, vi lige har snakket om, så vil den reduktion på 5 pct. være der i forhold til 1990. Man skal bare lade være med pludselig at begynde at tale om 2003 og ændre spilleregler undervejs.

Kl. 21.00

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er et spørgsmål mest til økonomi- og erhvervsministeren og i forlængelse af det, jeg startede med at spørge om tidligere: Hvad agter regeringen helt konkret at gøre for at løse de CO₂-problemer, vi med sikkerhed har efter 2012, og de dermed forbundne økonomiske problemer? Man kan se, at allerede nu er vi jo nødt til